

Za pošten tisk!

V pričujoči številki »Našega lista« smo hoteli posebno poudariti važnost dela za dober tisk: časopis in knjigo. Brez dolgega dokazovanja lahko takoj vsi ugotovimo, da je slab tisk kakor nevarna kuga. Na dlani je torej, da je omejevanje slabega in širjenje dobrega tiska med najvažnejšimi nalogami, ki ga naj vrši katoliška akcija. Dobro je nekdo te dni zapisal: »Ne gre več za politiko, še manj za stranko, gre za duše.« Za duše gre, in zato ne sme nihče brezbrizno preko vprašanja slabega in dobrega tiska. Morda komu ne bo všeč, da govorimo o tej stvari. Toda ne moremo pomagati. Po apostolovem navodilu moramo svariti in opominjati pa naj bo prijetno ali neprijetno. Tuje nam je, da bi sovražili tiste, ki z naročanjem, kupovanjem ali tudi samo z branjem podpirajo slab tisk, toda dolžnost ljubezni do njih nam narekuje, da jim jasno povemo, da so očitni zavezniki sovražnikov Cerkve.

Učiteljica skušnja nas prepričevala, da se omejitve slabega tiska najbolj sigurno doseže s širjenjem dobrega. Zato bodi naše glavno orožje v boju proti slabemu tisku dober tisk. Vsaka družina v kamniškem okraju naj bo naročena vsaj na »Domoljub« in »Bogoljub«. Vemo pa, da bodo mnogi naročili še kak drug dober mesečnik, toda »Domoljub« in »Bogoljub« nikjer ne smeta manjkati. Prav tako naj ne bo družine, kjer ne bi imeli Mohor. knjig.

Za večji del kamniškega okraja pa to niti ne bo dovolj. Tok časa je tudi tu tak, da ljudstvo vedno bolj čita dnevnike. In prav za prav le dnevniki ustvarjajo javno mnenje. Ker nam je pa zlasti na tem, da se ustvarja pristno krščansko javno mnenje, naj agitatorji za dober tisk posvetijo posebno pozornost našemu dnevniku »Slovenec«. Naj prvači naš okraj tudi glede naročnikov »Slovenca«!

Odveč bi bilo dokazovati, kakšna ogromna moč je danes tisk. Česar se velika večina katoliških ljudi še vedno ne zaveda dovolj, je le dejstvo, da je med dobrim in zlim tiskom nepremostljiv prepad in da se mora vsak, kdor hoče, da obveljajo v vsem življenju krščanska npravna načela, brezpogojno odpovedati slabemu tisku.

Imamo izvrstne liste, katerih uredniki se zavedajo svoje odgovornosti. Ti poučujejo in obveščajo občinstvo o vseh važnih stvareh, vedno v smislu zdravih idej: tako z npravnega in verskega, kakor tudi s političnega in socialnega stališča. Podpirati te liste in jim dajati prednost pred vsemi drugimi, je dolžnost.

So pa tudi drugi listi, ki pobijajo naša načela, bodisi da razvijajo nauke, ki so krščanstvu naravnost nasprotni, bodisi da se navidezno drže srednje poti, ki pa dejansko zanikujejo božje pravice in smešijo vse, kar je dobrega, pravega in poštenega. Katoličan, ki podpira take liste in jih vsak dan bere, ne ravna samo nesmiselno in nedosledno, marveč si nakopava tudi težko krivdo.

Da se ljudje, ki so cerkvi tuji, ne brigajo zanjo v nobenem pogledu ter razvijajo in podajajo nauke, ki soglašajo z njihovim prepričanjem, temu se seveda ne moremo čuditi. Če pisatelji, ki ne poznajo katolištva, objavljajo članke, v katerih se kažejo naše verske resnice in naša zgodovina namenoma izpačene, je umljivo; oni resnice ne poznajo ali je pa včasih tudi nočejo poznati... A nihče nam ne more zabraniti, da ne bi ugotovili, da ti listi izpričajo vest in pačijo sodbo.

Ne bo vam veliko koristilo, dragi bratje, če ob nedeljah hodite v cerkev,

obenem pa dan za dnem čitate liste, ki bolj ali manj odkrito pobijajo nauke, ki jih slišite s prižnice. Ne bo vam veliko koristilo, ako dajete vzgajati svoje otroke krščansko, a puščate v njihovih rokah versko-brezbrizne ali pa veri naravnost sovražne dnevnike, ki dan za dnem neusmiljeno podirajo v njihovih mladih dušah zgradbo, ki jo v prekratkih urah krščanskega nauka potrpežljivo gradi duhovnik. Naravnost presenetljiva je grešna lahko-miselnost toliko drugače dobrih ljudi ali ljudi, ki vsaj veljajo kot dobri, ko se zgražajo nad propadanjem dobrih običajev, hiranjem družine, socialnim neredom, — ki jih pa ni strah redno čitati dnevnike, katerih trditve in zamolčanja so ravno vzrok vseh teh pojavov. Ali niso ti ljudje podobni zmedencu, ki objokuje prijatelje, katere je umoril dolgo uživani fin strup, sam se pa ne boji redno uživati istega strupa.

Zato, dragi bratje, se mi je zdelo potrebno, opozoriti vas, da ste dolžni naročiti se na vaše liste, na liste, ki spoštujejo cerkev, ki branijo krščansko misel, ki vplivajo npravno in dobrodejno in zaradi katerih vam ne bo treba nekoč pred Bogom zardevati.

V našem okraju priporočamo zlasti sledeče časopise: Slovenec, dnevnik; Slovenski list, tednik; Domoljub, tednik; Bogoljub, Glasnik Presv. Srca J.; Katoliški misijoni; Cvetje; Mladost za fante; Vigred za dekleta; Vrtec in Angelček za otroke.

Za novo leto je izšla tiskana pridiga, s katero naj bi slovenski duhovniki opozorili vernike na koristnost dobrega in škodljivost slabega časopisa. Dnevnik »Slovenec« poroča (4. jan. 1930), da sta se po tej pridigi čutila prizadeta »Jutro« in »Domovina«.

Svečnica

Svečnica, ljubeznivi praznik, praznik Gospodov in Marijin! Spomin na tisti dogodek, ko je šla Marija v tempelj in ondi darovala svoje Dete, Dete božje Večnemu Očetu. Natanko kakor je Izraelcem določala Mojzsova postava. Kako priprosto in živo nam v tem sporoča sv. evangelist Luka! — Dva zastopnika vernih Izraelcev sta prišla pozdravit in molit obljubljenega Odrešenika: starček Simeon in prorokinja Ana. Po višjem navdihnjenju sta prišla. Starček Simeon, mož po volji božji, vzame v naročje božje Dete. Iz dna hvaležnega srca mu je priklopela hvaležna pesem:

»Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika...«

Božje Dete, Dete Marijino imenuje »luč v razsvetljenje poganov in slavo Izraela...« S proroškim duhom napolnjen je napovedal Mariji o Detetu: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu, in v znamenje, kateremu se bo nasprotovalo, — in tvojo lastno dušo bo presunil meč — da se razodenejo misli iz mnogih src.« (Luk. 2, 28-36). Kristus je luč v razsvetljenje poganov. Pogani so bili takrat vsi narodi razun judovskega. Razodetje božje se je ohranilo le med Izraelci. Učlovečeni Sin božji pa je dopolnil razodetje in vse narode, vsa ljudstva povabil v svojo duhovno družbo, v sveto Cerkev.

Kristus je luč v božanstvu, On je živa osebnost Modrost po svoji božji naravi, Kristus je pa tudi nadnaravna luč za vse razumne stvari. Kristus je stvarstvu in še posebej človeštvu razodel večnega Očeta, in k Očetu v nebesa moremo priti le po Njem. Luč razsvetljuje in greje. Razodete resnice, resnice sv. vere nam kažejo najvišji namen življenja in sredstva, s katerimi ga dosežemo. Božje milosti pa grejejo dušo ter ji dajejo moč za krepstna zaslužna dela. Kristus je dopolnil razodetje in zaslužil milosti padle mu človeštvu. Svoj nauk je izročil sv. Cerkvi, njej je izročil tudi zakramente, studence milosti. Sv. Cerkev zastopa Kristusa, saj je Njegovo skrivnostno telo. — Kdor posluša sv. Cerkev, posluša Kristusa; kdor posluša Kristusa, živi iz vere in v Kristusu, v njegovi duši je prelepa svetloba, nadnaravna luč, ki ji daje neizrekljivo lepoto, daje pravico do nebes. Kristus je življenje in slava sv. Cerkve. — Toda kakor Judje niso vsi sprejeli Kristusa in Njegovo blagovest, tako tudi izmed poganov, katerim se je oznanjal in se še oznanja sv. evangelij, niso sprejeli in nočejo sprejeti Kristusa. Tudi med kristjani jih je mnogo, kateri nasprotujejo sv. Cerkvi in s tem Kristusu samemu. Nekateri naravnost in vedoma, z govorjeno in pisano in tiskano be-

sedu, drugi nevedoma in ne naravnost: z življenjem, z ravnanjem svojim! Kdor ne živi iz vere in po veri, nasprotuje Kristusu. Kdor ni z Njim, je že zoper Njega. Vede ali nevede. Kristus je duhovna luč. Duhovom in dušam je pa po naravi dano, da imajo prosto voljo. Tudi božja milost nikomur ne krati svobode. Zato je mogoče, da se kdo obrne od luči stran ali da si zakrije oči. Žal, veliko jih je, ki po lastni krivdi ne vidijo Kristusa v sv. Cerkvi, drugi spet po tuji krivdi sede v temi in smrtni senci... Milijone in milijone pa je osrečil Kristus s svojim božanskim naukom.

Mohorjani v kamniškem okraju

Družba sv. Mohorja širi dobro berilo med ljudstvom. Zato je naročanje Mohorjevih knjig v duhu katoliške akcije. Kamniški okraj po številu naročnikov ni med zadnjimi. Saj je med 20 dekanijami ljubljanske škofije kamniška dekanija na 5. in moravska na 7. mestu. Nekatere fare se naravnost odlikujejo, nekatere bi pa še napredovale. Številke veliko povedo in resnico govore. Zato naj sledi statistika mohorjanov v kamniškem okraju. Upoštevam samo tiste fare, ki so v kamniški in moravški dekaniji po novem letu 1930. Številka spredaj pove, na katerem mestu je fara v primeri proti drugim faram v okraju. Številka v oklepaju za imenom fare pove, na katerem mestu je fara v primeri proti drugim faram v celi ljubljanski škofiji. Zadnja številka pove število naročnikov v odstotkih, to je, koliko naročnikov pride na 100 prebivalcev v fari.

1. Vranja peč (6)	14.418
2. Motnik (14)	12.213
3. Mekinje (22)	10.671
4. Vodice (30)	9.833
5. Št. Ožbalt (39)	9.345
6. Tunice (42)	9.057
7. Rova (49)	8.630
8. Homec (50)	8.580
9. Ihan (67)	7.462
10. Peče (73)	7.277

Bratje in sestre v Kristusu Gospodu! Zahvalimo se večkrat za dragoceni dar prave vere! Prebirajmo sv. evangelij, ozirajmo se na najvišjega Vzornika Jezusa Kristusa! Da bomo dajali svetu lep zgled popolnega čednostnega življenja!

Svečnica! Vzvišene misli se vzbujajo v duši, ko sv. Cerkev v lepem obredu blagoslavlja sveče, ki bodo poveljevale službo božjo, in sveče in svečke, katere imajo verniki s seboj. Ljubko in pomenljivo zaplapolajo lučke ter razlijejo žarke po tihih prostorih božjega hrama... P. E. B.

11. Komenda (75)	7.232
12. Čemšenik (85)	6.863
13. Brdo (88)	6.805
14. Št. Gotard (110)	6.222
15. Nevlje (111)	6.184
16. Blagovica (119)	5.882
17. Zg. Tuhinj (124)	5.767
18. Zlato polje (128)	5.609
19. Krašnja (131)	5.535
20. Kolovrat (133)	5.490
21. Moravče (137)	5.401
22. Mengeš (141)	5.275
23. Domžale (142)	5.263
24. Kamnik (145)	5.227
25. Dob (150)	5.136
26. Sp. Tuhinj (151)	5.017
27. Gozd (159)	4.857
28. Špitalič (172)	4.607
29. Sela pri Kamniku (176)	4.494
30. Stranje (197)	3.777
31. Sv. Gora (213)	3.026
32. Vače (218)	2.938
33. Češnjice (242)	2.000
34. Sv. Planina (—)	—

Zastavo nosi Vranja peč. Koliko gospodarsko močnejših se mora skriti pred njo! Za leto 1931 bo družba dala 6 knjig za borih 20 Din., med njimi knjigo o materi. Naj bi ne bilo slovenske hiše, ki bi prihodnje leto ne imela Mohorjevih knjig! Do 5. marca je čas za naročanje. Jakob Zabukovec.

Nevarnost za verski mir

Zadnjo nedeljo v januarju je izšel v nekem zagrebškem listu članek, ki zlobno napada cerkev in njene predstavnike. Zagrebški nadškof dr. Bauer je odločno in jasno odgovoril na to v Hrvatski straži. V tej pravi med drugim tudi sledeče:

»V članku se nadalje napada katoliška akcija v naši državi radi dozdevnega protidržavnega dela. Ker je katoliška akcija sodelovanje laikov pri misiji cerkve, jaz, kot mestni ordinarij največje škofije v državi in kot predsednik škofovskih konferenc pazim, da ne prekorači svojega delokroga;

zato morem izjaviti, da nisem doslej opazil, da bi krenila na pot, ki bi bila po državnih zakonih nedovoljena.

Obstoja pa mednarodna nevarnost, ki ogroža verski mir v Jugoslaviji! Toda ta ni v katoliški cerkvi sami, ni v njenem vrhovnem poglavarju svetem očetu Piju XI., ni v katoliškem episkopatu, ni v kleru.

To nevarnost predstavlja neka tajna mednarodna sila, ki se je izrazila v članku »Novosti« in ki gre za tem, da vzbudi v Jugoslaviji versko borbo, ki bi jo radi podtaknili na ramena katoliške Cerkve.«

Kaj nam govori Gospod v februarju

Duhovni šopek iz nedeljskih evanĝelijev v februarju.

1. nedelja — Svečnica:

(Manija daruje Jezusa v templu.)

Starček Simeon je želel Jezusa videti; dano mu je bilo še več: mogel ga je celo vzeti v svoje naročje. Presrečen vsled tega je bil pripravljen, takoj umreti. Glej podobo sreče, ki jo uživajo čiste duše, ko imajo Jezusa nele v svojem naročju, ampak ga prejmejo tudi v svoje srce v sv. obhajilu. To je sladkost, pred katero izginejo vse sladkosti tega sveta in kojo Bog da okusati dušam pravičnim in bogaboječim — kakor je bila Simeonova, — dušam, ki se boje tudi najmanjšega greha in prostovoljnega nagnjenja do do njega. Ako doslej te sladkosti še nisi okusil, išči vzrok v samem sebi: morda imaš kako skrivno napako (na primer napuh, premalo ljubezni do bližnjega ali kaj podobnega) in se te napake v svoji slepi ljubezni do sebe niti ne zavedaš in že je to ovira, da ne čutiš, da je sv. Rešnje Telo kruh, ki ima vso sladkost v sebi. Preiskuj vse kote svojega srca, da odkriješ svoje napake in se jih kesaš. In da to dosežeš, s tem večjim hrepenenjem prejemaj sv. obhajilo in prosi, da ti Bog da okusiti vsaj kapljico sladkosti, ki so jo občutili svetniki v sv. obhajilu. Kolikor bolj boš sebe zaničeval in samemu sebi odmiral, toliko hitreje se ti bo približala milost. (Primerjaj Hoja za Kr. IV, 15.)

2. nedelja.

(Prilika o pšenici in ljuliki.)

Klevetniki sv. Cerkve se radi oprijemajo enega ugovora zoper njo: ali je mar taka Cerkev božjega izvora, kjer se vidi toliko slabih kristjanov, kojih življenje je v kričečem nasprotju z božjimi zapovedmi? Iz te prilike pa vidimo, da je Jezus to že naprej povedal za vse čase: kakor se bo med pšenico vedno našla ljulika, tako bodo med dobrimi verniki vedno še slabši vmes, ki bodo dajali drugim pohujšanje. Dobri bi v svoji napačni gorečnosti dostikrat najrajši spravili s sveta vse hudobne, a Bog pusti hudobne živeti, pri čemer ima svoje najsvetejše namene, katerih eden je, da bi se na ta način pravični vadili v mnogoterih čednostih, kakor v potrpežljivosti, odpuščanju, ponižnosti itd.

3. nedelja.

(Delaveci v vinogradu.)

Vsi smo poklicani k večnemu zveličanju, malo pa je posebnih izvoljencev božjih, ki jih Bog obsipa z izrednimi darovi. Slednje Bog posebno rad izbira izmed priprostih ljudi, ki so

pred svetom brez veljave, da jih postavi na svetilnik sv. Cerkve. Sv. Vianej n. pr. je bil od narave skopo obdarovan z dušnimi talenti, vendar se bo njegovo ime vse veke blestelo na obnebu sv. Cerkve. Bog deli večje milosti komur in kadar hoče, in nam ne gre preiskovati skrivnih božjih sodba. Bodi ponižen in moli voljo božjo in bodi tako rad najmanjši kakor so drugi radi največji; veseli se, da se na tebi spolnjuje volja božja in božji večni sklepi, pa četudi ti je Bog odmenil zaničevano mesto med ljudmi. Ako te besede resno premišljuješ, bi te tvoje siromaštvo in tvoja slabost ne plašila, marveč bi našel prav v tem tolažbo in veselje. (Hoja za Kr. III, 22.)

4. nedelja.

(Prilika o sejavcu in semenu.)

Božja beseda je po zatrdilu sv. Avgušтина v nekem oziru toliko vredna

kot sv. Rešnje Telo. Zato krščanska duša tako ceni božjo besedo. Kakor ženjen jelen hrepeni po hladni studenčnici, tako koprni verna duša po živem studencu božje besede; vsa srečna jo posluša, vtisne si jo globoko v srce in po njej uravnava svoje življenje. Zakaj v ponižnem srcu najde božja beseda ugodna tla, da more vzkaliti in obroditi stoteri sad. Kdor pa mrzi božjo besedo, je na duši bolan, nevarno bolan, podobno, kakor se z gotovostjo sklepa na telesno bolezen, ako je lačnemu vsaka — tudi ukusno pripravljena — jed zoprna. Ako torej ne maraš za božjo besedo, izkoplji se iz svojih grešnih navad, otriesi se pred vsem ostudnega napuha in sploh očisti si vest in začuden boš okusil, da je božja beseda slajša kot med in satovje. (Ps. 118.) Tedaj prav gotovo ne boš več spadal med one komaj-kristjane, ki se pridigi odtegnejo, če se le morejo.

Iz zgodovine kletve

Spčetka je zakletev spadala med verske obrede: klicali so božanstva na pomoč proti sovražnikom. Potem se je kletev prelevila v sestaven del prisege, ki je obstojala v tem, da je prisegavec klical božjo kazen nase, če nečesa ne stori. Nazadnje pa je postala kletev beseda za podkrepitev šibkih misli neolikanih ljudi.

Stari zgodovinarji pripovedujejo, da je prvi rabil kletvino v tem smislu grški laži-modrijan Terzites. In danes kolne vsak narod po svoje. Stari Egipčani so v nagli jezi kleli pri »čebuli in česnu«, Sciti so se zaklinjali pri »vetru in travi«, modrijan Sokrat je imel za najhujšo jezo kletvico »pes naj te oblaja«, učeni Pitagoras je v razjarjenosti vzklikal: »Voda, zrak in kvadrat!« Mohamedovi verniki prisegajo pri »Mohamedovi bradi«, švedski kralj Karel XII. se je pridušal pri »svojem velikem škornju«. Napoleon je klel kot star »feldvebelj«, vojaki v 30 letni vojski so znali tako kleti, da se je »solnce zameglilo«. Slovenec pa rad kakega »hudiča« pokliče, grdi kletvin na Boga in Marijo pa nima. Danes je kletvic tudi med omikanci vedno manj. Ponekod nekoliko pomagajo prepovedi, drugod pa kazni. Na Angleškem je še danes v veljavi stara postava, da mora navaden preklinjač z dežele plačati 2 šilinga kazni za kletvino, gospod z mesta pa 5 šilingov. Morebiti bi se dale kletvice iztrebiti s takim sredstvom, kot so ga vporabljali po srednjeveških mestih: preklinjača so na javnem trgu trikrat potisnili v posodo mrzle vode.

»Hrv. Straža« (11. sept. 1929) je objavila dopis župnika Stjepana Turzana iz Osekova sledeče vsebine:

Dne 1. septembra na angelsko nedeljo, pride k meni selski predstojnik, mož sicer trezen in resen, a ves skrušen, pa mi pripoveduje tole:

Prečastni! Prošli ponedeljek sem šel ob sedmih s plugom na polje orat. Dve brazdi sem lepo in mirno izoral. Na tretji pa se konja začeta buniti. Jaz preklinjač udarjam po konjih z grdimi kletvinami na jeziku. Vse sem preklel, kar je v nebesih in na zemlji. V tem se pojavi pred menoj starec kot siromašen potnik in mi reče: »Ker si tak preklinjevalec, boš postal mutast.« Ko to izusti, ga ni bilo več. Drhtel sem od strahu na vsem telesu. Poskusil sem še z delom, a nisem mogel vzdržati. Vrnil sem se na dom. Med potjo so konji zopet vihrali. V jezi ponovim strašno kletvino; takoj pa čutim, da sem nem. Odprem usta, skušam govoriti, a zastonj. Glasu ni bilo. Med potjo srečam soseda, ki me vpraša, če sem gotov z delom; z glavo sem prikimal. Na domu me mati nagovarja, a ni bilo odgovora. Nato sedem in napišem resnico: »Mama! Na polju sem grdo klel. Bog me je kaznoval in mi vzel dar jezika. Peljite me k zdravniku v Zagreb.«

Potrj se napravim z ženo na pot. Ves čas sem molil in delal obljube Majki božji Bistriški, ki sem jo na polju preklinjal. V Dugem Selu sem prenočil pri nekem sorodniku. Spal sem malo, pač pa neprestano prosil Mater božjo za pomoč. Usmilila se me je in izprosila, da sem proti jutru izpregovoril. V Zagreb zdaj ni bilo treba iti. Vrnil sem se ozdravljen domov. Nem sem bil 48 ur. Prišežem, da je vse to resnica.

Prosim vas, prečastni, opozorite vernike v cerkvi, naj opuste kletev. Povejte odkrito vse, kar sem vam raz-

odel. Obenem vas prosim, da bi me spovedali, da morem iti k svetemu obhajilu.«

Kaj naj rečemo k temu? Svobodomiselnici bi odgovorili: Halucinacije, avtosugestija in podobno. — Kdo bi ugovarjal, če trdimo: Tu je prst božji!

Katoliška akcija

Župnijsko vodstvo

—Kanonik Ivan Lavrenčič

Bistveno označuje katoliško akcijo laiško apostolstvo, to je sodelovanje laikov pri dušno-pastirskem delu duhovnikov. Sv. oče Pij XI. vabi in kliče laike z opozorilom, da katoliška vera ni samo nekaka uradna zadeva duhovnikov, marveč bi morala biti i učna zadeva vsakega zavednega katolika v prvi vrsti izobraženih in po svojem javnem položaju vplivnih, kakor je povdarjal apostolski nuncij Pacelli na katoliškem shodu v Magdeburgu. — Zato se prepušča po pravilih pri katoliški akciji organizacijsko in tehniško vodstvo laikom, a Cerkvi duhovno notranje vodstvo in nadzorstvo. Predsednik bodi vedno laik, duhovnik le cerkveni asistent, bodisi v širšem župnijskem svetu katoliške akcije, bodisi v ožjem odboru.

Širši župnijski svet ima članov nedoločeno število, ki se ravna po obsegu župnije in krajevnih razmerah. Člani župnijskega sveta so v prvi vrsti zastopniki katol. organizacij v župniji, ki jih v to izbero in pošljejo one same. Nadalje, ker se mora katoliška akcija raztezati prav na vse vernike v župniji, člani neorganiziranih. Zastopani naj

so vsi stanovi, vsi kraji v župniji, moški in ženske. Izvoli jih župnijski svet oziroma odbor. Izbero naj se osebnosti, ki se odlikujejo po vzornem krščanskem življenju, sposobnosti, veljavi, živahnosti in nastopu in dajo že naprej poročstvo za uspešno apostolsko laično delovanje.

Vsi ti člani tvorijo zbor župnijskega sveta katoliške akcije, ki si izvoli iz svoje srede predsednika, podpredsednika, tajnika in največ tri odbornike. Le ti so z župnikom ali njegovim namestnikom župnijski odbor katoliške akcije. Župnik se v odbor ne voli, ker ima itak svoje poslanstvo po škofu od Boga, kakor škof v škofijskem odboru, ozir. njegov namestnik.

Spore v župnijskem svetu oziroma odboru rešuje po pravilih § 10. škofijski odbor, ki obstoji iz predsednika, podpredsednika, tajnika, škofovega zastopnika in treh odbornikov, ki jih izvoli zbor škofijskega sveta katoliške akcije.

V škofijskem svetu so zastopniki central katoliških organizacij ter odlični katoličani obojega spola, ki jih voli škofijski svet, potrjuje pa škof.

Škofijski svet določi poslovnik za delo po § 19. pravil tudi za župnijske svete, oziroma odbore. Isti sklicuje redoma vsako leto po § 20. občni zbor, h kateremu se vabijo vsi člani škofijskega sveta in po dva delegata vseh župnijskih svetov. Na zboru se poroča o delu v centrali in edinicah ter delajo načrti za bodočnost. Škofijski in župnijski sveti se po § 21. konstituirajo vsako tretje leto, če možno v mesecu oktobru, sicer pa vsaj do 15. novembra.

Dob. Za župnijo Dob se je ustanovila KA v nedeljo pred novim letom 1930. G. župnik je popoldne povabil vse župljane 29. dec. 1929 v dvorano, kjer je imel govor o pomenu, namenu, sredstvih in obsegu kat. akcije. Po govoru se je izvolil odbor. Dal Bog, da bi kat. akcija v župniji tako uspešno delovala kot je bil njen začetek!

Ihan. V nedeljo po Božiču smo izvolili v društveni dvorani župnijski odbor KA. Breznik Ignacij, posestnik v Ihanu, predsednik; Ložar Ivan, posestnika sin v Mali Loki, podpredsednik; Kepec Janez, župnik; tajnik; Mrčun Jožefa, hči posestnika, Bišče; Gregorin Andrej, posestnik, Brdo; Ložar Franko, županov sin v Ihanu.

Komenda. Na praznik sv. Štefana je bil pri nas prvi sestanek KA. Po nagovoru g. župnika, ki nam je z jasnimi besedami orisal namen in delo, ki čaka katoliško akcijo v naši župniji, se je takoj izvolil župnijski svet KA. Sestavljen je tako, da ima vsaka vas v fari v njem zastopnike mož, žena, fantov in deklet. V župnijski odbor KA pa so bili izvoljeni sledeči: predsednik: Boštjan Belejan, zid. mojster, Gora; podpredsednik: Franc Škofic, mlinar, Kaplja vas; odborniki: Štebe Peter, lončar, Podboršt; Seršen Franc, posestnik, Potok ter Zorman Matija, posestnik, Nasoviče. Tajnik: Ivan Platiša, kaplan. Bog daj, da bi bilo delo odbora in sveta uspešno!

Mekinje. Katoliška akcija je bila za našo župnijo ustanovljena 22. dec. 1929 Kot eno prvih del, za katero naj bi se akcija zavzela, je bilo določeno na ustanovnem zboru prizadevanje za boljše posvečevanje nedelj in praznikov in še posebej za boljši obisk po-

Janez Langerhole:

Sreča

(Povest. — Nadaljevanje.)

»Kaj pa pogrebščina?«

»To sicer ni moja stvar, vendar bi rekel, da ni potrebna. Na to bom tudi ljudi opozoril.«

Že dolgo je želel, da bi odpravil tiste nepotrebne pojedine ob pogrebi; vojska mu je dala ponovno priliko za to. Hotel jo je izrabiti.

»Lepo se vam zahvalim za svet. Pa zbogom.«

»Počakajte še malo.«

»No, kaj?«

»Kako boste pa naprej gospodarili?«

»Težko.«

»To je gotovo. Kaj, ko bi njegovo sestro poklicali iz Ljubljane.«

»Ne bo rada prišla. Saj veste: dobro službo ima in pa tistega radi dote tudi gotovo še ni pozabila.«

»Vojska je že marsikaj izravnila; morda bo tudi ta razdor...«

»Ne vem!«

Ta »ne vem« je bil izgovorjen tako čudno, tako nedoločno, da je gospod župnik kar zaslutil: »Ne bo šlo.«

»Ali če bi prišel vaš oče za par let sem?«

»Če bo hotel. Prosila ga bom.«

»Tudi jaz mu bom prigovarjal. Dobro delo bi storil.«

»Poskusite!«

»Bom!«

»Pa zbogom, gospod župnik. Moram iti. Otroci so sami doma.«

Zvononvi so zapeli svojo pesem in po hišah se je širila novica: Lavrinovega Petra ne bo več nazaj. Prvi iz župnije je že padel, kdo ve, kdaj bo zadnji...?

In marsikatera mati je molila fisti večer: »O Bog, vsaj našega nam vrni, vsaj našega!«

II.

»To pa rečem, če je to pravica!« se je jezil tistega dne Pohlinov Lojze.

»Kaj pa spet?«

»Ali še ne veš? Škoda, da si ženska.«

»Ne vem, kaj misliš.«

»Danes sem slišal?«

»Na, povej no, kaj?«

»Lavrinka se moži.«

»Beži kam!«

»Res sem slišal. Na Jernejčkovi njivi so ženske nekaj spletale. Mora že biti res.«

»In koga da bi vzela?«

»To je ravno, kar se mi ne zdi prav. Poglej me. Siromak sem. Tole bajto imam in tebe in otroke, pa sekiro in žago, pa zdrave roke. Mislim, da sem pošten in ti si tudi poštena, pa smo vendar siromaki. Sreča je šla mimo nas. Se oplazila se ni ob našo bajto. Ta človek pa, pretepač in postopač, preklinjevalec in lenuh, ta ima pa srečo. Lavrin bo.«

»Kdo? Flodrov Jaka? Ta, ki služi pri Lavrinu za hlapca?«

»Ravno ta!«

»Ni mogoče!«

»Da bi res ne bilo! In če bo res, to ni prav. Bog ne dela prav, če bo res. Kar poglej. Tak potepuh naj postane kar čez noč gruntar, en pošten človek

poldanske službe božje. — Lani je bilo tukaj rojenih 25 otrok, mrličev je bilo 15, 11 parov pa je bilo poročenih.

2 našega razgledišča

Moravče. Zaradi velike razsežnosti dekanije so bile odcepljene od nje tri župnije, ki so bile dodeljene tistim, s katerih središčem imajo lažjo zvezo. Ihan pripada z novim letom dekaniji Kamnik, Sv. Helena in Dol sta pa priključeni dekaniji ljubljanske okolice. Moravska dekanija šteje sedaj 14 župnij s 16.470 dušami, kamniška pa 20 župnij in 28.614 duš.

Krašna. Za večno češčenje ob priliki praznovanja župnijskega patrona sv. Tomaža so pomagali gospodje župniki g. Pavel Perko iz Češnjic in g. Jakob Štrekelj iz Blagovice, da so imeli ljudje priložnost opraviti svojo pobožnost in se tako pripraviti za Božič.

Zlato polje. V naši župniji bomo imeli letos sv. misijon. Vršil se bo v postu v začetku aprila. Natančnejši spored bomo objavili v prihodnji številki. Že sedaj pa molimo, da nam podeli Bog svoj blagoslov in bomo porabili milosti polni čas sv. misijona v korist svojih duš.

Cešnjice. Enkrat je nekdo rekel, da mi na Češnjicah na ves svet plujemo. Lahko bi res, ker smo precej visoko; pa vendar naj se to ne razume tako, ko da bi mi svet zaničevali, v kolikor je dober. Le proti slabemu se zapiramo, kar je, mislim, prav. Zato pa že od nekdanj pri nas ni bilo nikakih slabih časopisov. Celo gostilne nimamo,

dučuje organist. Tako res ni bližnjih priložnosti za slabo. So pa daljnje, in te storijo, da v tem in onem oziru vendar ni tako dobro, kot bi moralo biti. Pijača... , pijača... Alkohol dobi dostop tudi tam, kjer gostilne ni! — V preteklem letu so ljudje zelo mrlji, mladi in stari. Dve dekleti sta imeli posebno lep pogreb. Vzela jih je jetika. Pa tudi kap in nagla smrt se je oglašala. Opomin, da bodimo pripravljeni, ker ne vemo ne dneva ne ure.

Vrhopolje pri Moravčah. Kakor prejšnja leta, smo imeli tudi letos v decembru tridnevno v čast sv. Frančišku Ksaveriju. Veliko število domačih in tujih vernikov je prihitelo poslušati govore našega novega dekana g. Jan. Cegnarja in g. patra iz Kamnika. Prav mnogi so opravili tukaj svojo pobožnost in se priporočili pred podobo sv. Frančiška njegovi mogočni priprošnji.

Blagovica. »Naš list« se je ljudem dopadel. Pri nas se je dober tisk zelo razširil. Število »Bogoljubov« je naraslo do 40. »Domoljuba« pa imamo v fari celo 80 izvodov. Za župnijo, ki šteje komaj 800 duš, je to jako lepo število.

Brdo. Naše prosvetno društvo obhaja 25 letnico svojega obstoja. Ob tej priložnosti priredi dne 9. februarja ob 3 popoldne narodno igro »Tihotapec«. Poročilo o delovanju društva v 25 letih prinesemo prihodnjič.

Kamnik. Fantovska Marijina kongregacija lepo deluje. Udeležba pri mesečnih shodih je vedno večja, kar je zelo razveseljivo. Pri zadnjem shodu je bilo izvoljeno novo predstojništvo. Za vsak kraj v fari je določen po en fant kot poverjenik, ki naj bi v

vsakem oziru ugodno vplival na fante kongreganiste v dotičnem kraju. Novo predstojništvo se tedensko zbira. Na prvi seji se je sklenilo, da bo kongregacija skušala prirediti gledališko predstavo. Ustanovili so se novi krožki: pevski, socialno-prosvetni in tiskovni. V kaplaniji imamo posebno fantovsko sobico, kjer se zbiraajo fantje-kongreganisti, da se v poštenu zabavi razvedrijo, drug drugega spoznavajo in navdušujejo. Na razpolago imamo razne časopise, šah, tombolo in drugo. Fantje se pomenkujejo o raznih versko-obrambnih vprašanjih, razvijajo debate in stavijo vprašanja g. voditelju. Mislimo, da bo ta šola izvrstna opora fantu, ki gre v življenje. Tak je naš program v smislu katoliške akcije: Po Mariji k Jezusu! Branko Cidogaj.

Komenda. »Naš list« so pri nas dekleta Marijine družbe kar pred cerkvijo prodajale. V nekaj minutah so bili prodani vsi izvodi. Škoda, da smo dobili samo 100 izvodov. Druge številke smo naročili 150 izv. — V nedeljo 5. januarja je imel v naši društveni dvorani g. dr. V. Bohinec iz Ljubljane misijonsko predavanje s skioptičnimi slikami. S slavnim slovenskim misijonarjem I. Knobleharjem nas je popeljal v daljnjo Afriko. Obisk predavanja je bil prav lep. Naj nas to predavanje še bolj vname v misijonski ljubezni.

Moč naroda kaže letno število rojenih in umrlih. Kolikor več je rojenih kakor umrlih, toliko večja je moč naroda. — Ta moč je v Komendski fari večja po svetovni vojni kakor je bila pred vojno. Za primerjanje sem vzel zadnjih 5 let pred vojno in zadnjih 5 let po vojni.

Stranje. Beseda o mrtvih. Mrliška knjiga izkazuje letos 21 mrličev, med njimi 8 korenin nad 70 let starih, vse drugo so otroci pod četrtem letom. V takozvanih najboljših letih ni letos nihče umrl. Dne 14. decembra lanskega leta je minilo 50 let, odkar je umrl zadnji duhovnik v tukajšnji župniji, g. župnik Mihael Kmetič. Umrl je za davico, ki je tistega leta sama zahtevala 23 žrtev; torej več kakor je bilo letos celo leto mrličev.

Umrli duhovnikom smo pred kratkim dali prenoviti nagrobnik, na katerem beremo zapisano tole željo:

O, naj na rajskih tratih, tam pri viru vse Resnice,
Pastir najboljši zbere kdaj
pastirje in ovčice.

Tunjice. Preko kamniške doline in še dalje naokrog zopet pozdravlja s tunjiškega hriba bela cerkev sv. Ane. Lansko Veliko noč je pogorela. Pridne roke župljanov in predvsem njihovega g. župnika Jak. Razboršeka, so s pomočjo okoličanov in častilcev sv. Ane, cerkev na novo pozidale in popravile. Cerkev je lepo prebeljena. Kupola in del kora sta pokrita. Spomladi se po-

naj bo pa na vse večne čase berač. Ali je to prav?«

»Boga zahvali, da si zdrav. Ali nimaš dosti, ko imaš zdravje? Če si zdrav, lahko delaš, imaš zaslužek in lahko mirno gledaš v prihodnje čase.«

»Vse to je res. Ali to se mi ne zdi prav, da ima taka zguba, tale Flodrov Jaka, tako srečo. Iz nič pa bo prišel lepo k gruntu. Gospodar bo, delal bo kar bo hotel, drugim bo ukazoval. Ko bi bil jaz Bog, bi moralo biti to drugače. Vidiš, to ni prav, pa ni in ni.«

»Gospodar bo — morebiti — zdaj pa še ni. In je še daleč do tega.«

»Bo pa le.«

»Bo! Pa kakšen gospodar! Poznam take tiče, ki praznijo poliče. Pogled: Košanec — je šel, — Drobun — je šel, — Petrovec — je šel, kozarček jih je pa nesel. In če bo Jaka kdaj gospodar, bo šel po ravno tisti poti! Boš videl.«

»Naj pa bo, no! Tvoja naj velja,« je končal Lojze, ko je videl, da ne pride na konec ženskemu jeziku in je pričel brusiti žago.

Lavrinka je povabila svojega očeta,

da bi prišel vodit gospodarstvo, dokler ne bodo otroci dorasli in pa da bodo otroci pod njegovim vodstvom počasi napredovali v znanosti gospodarstva. Da, da, tudi gospodarstvo na gruntu je svoje vrste znanost. To naš narod dobro ve; odtod znana prislovica: Grunt pravi: »Ali boš ti mene, ali bom jaz tebe?«

Jaka, tako srečo. Iz nič p bo prišel ma, je bila gruntarska hči. Imela je pa tisto nesrečno vzgojo, da je bila od mladih nog vedno dodeljena poljskemu delu, živina in kuhinja pa je bilo njej nekaj tujega. In ta enostranska vzgoja se je na njej bridko maščevala.

Oče je prišel, a reda, kakršen je bil pri Lavrinki v gospodinjstvu, se nikakor ni mogel privaditi. Zato je odšel nazaj na svoj dom, hči pa je gospodarila in gospodinjila po svoji kratkumni trmi tako, da ni bilo nikomur podobno. Posli so prihajali in odhajali, kadar se je pač komu poljubilo; z izgovorom, da se stradati še niso navadili. (Nadaljevanje prihodnjič.)

Naše prosvetno delo

pravita in pokrijeta še zvonika. Dosedanje delo je stalo veliko vsoto 350.000 Din. Pa je že vse plačano. Vrli domačini in dobrotniki iz okolice so dali les zastonj. Tudi delali so brezplačno. Če bi bilo treba vse plačati, bi stalo gotovo en milijon Din. Porabilo se je 832 kvadratnih metrov bakrene pločevine za pokrivanje kupole in dela presbiterija. Lesa se je porabilo okoli 250 kubikov. Verno ljudstvo v kamniškem okraju in predvsem častilci sv. Ané bodo poskrbeli, da se spomladi cerkev popolnoma prenovi in dogotovi.

Dob. Iz Doba »Naš list« v zadnji številki ni imel nobenih poročil. Za mesec februar pošiljamo nekaj podatkov, kateri se bodo v prihodnosti tudi pomnožili, ker je v zadnjem času precej gibanja v našem kraju.

Pri pogledu na preteklo leto ne moremo biti zadovoljni in veseli. Imeli smo tri težke nesreče, katere so končale s smrtjo prizadetih. Takoj v začetku leta je umrl nesrečne smrti knjigovodja v Marxovi tovarni na Količevem. Raztrgalo ga je kolo in mu odtrgalo nogo, katero so dobili šele na spomlad v vodi na Viru. Tri dni kasneje (16. jan. 1929) se je zadušil v isti tovarni domačin Franc Aleš, ključavničar, ko je čistil auto v garaži, ki je bila dobro zaprta in se je grel ob gorčem oglju. V Podrečju se je zadušil Peter Kepec, ker je zamašil dimnik pri štedilniku in zaspal za večno.

Ti trije slučajji nagle smrti naj nam bodo glasen opomin, da bodimo vedno pripravljeni, ker nihče ne ve ne ure ne dneva!

Pa ne mislite, da smo imeli samo žalostne izgube v župniji v letu 1929. Umrlo je vseh doma 24. Rojenih je bilo 55 doma, v bolnici pa 7. Iz tega je razviden precejšen prirastek na prebivalstvu, ki bi bil še večji, ako bi nekateri stariši svojega strahu pred lastnimi otroci ne izgovarjali s praznim izgovorom, da vsled revščine ne morejo preživljati otrok. Pregovor: »Otrok prinese svoj kos kruha že na svet« se uresničuje v mnogih res siromašnih družinah. Vzrok »bele kuge« ni revščina, ampak nevera in življenje protivno 10. božjim zapovedim, ki bi najraje odpravilo vse zapovedi. Zato v novem letu — nazaj k Bogu in s tem nazaj k kruhu!

Imeli smo v letu 1929. 20 oklicev. Doma je bilo poročenih 11 parov. Koliko je zadovoljnih s svojim jarmom, pa ne pove nobena pratika.

Groblje. V preteklem letu 1929 je bilo v tukajšnji misijonski cerkvi prejetih 22.970 sv. obhajil. Mnogo ljudi je pa opravilo samo sv. spoved, sv. obhajilo so pa prejeli v domači cerkvi.

Jarše. Vsem, ki so nam prihiteli na pomoč ob naši nesreči vsled požara, se najpriproneje zahvaljujemo.

Cilka in Lucija Valjavec.

Podajemo kratek pregled prosvetnega dela v Kamniškem okrožju v poslovni dobi 1928-29, kakor smo ga povzeli iz pismenih poročil, ki so nam jih poslala nekatera društva:

Nevlje: Društvo šteje 126 članov. Odbor je imel 5 sej. Priredilo je 1 pevski koncert s srečolovom, igro »Namišljeni bolnik« in Miklavžev večer.

Domžale: Članov je 320 (63 moških, 33 fantov, 103 žena, 121 deklet.) Samopomoč šteje 267 članov. Priredilo je 4 kino predstave, igro »Legijonarji« in Miklavžev večer. Knjižnica šteje 542 knjig, izposojenih je bilo 493.

Groblje: Ima 69 plačujočih članov (24 moških in 45 žensk). Priredilo je: 6 dramatičnih predstav, 5 navadnih predavanj, 2 filmska predavanja. Odseki so: pevski, dramatični, časopisni, ženski in treznostni. Odbor je imel 13 sej. Knjižnica šteje 347 knjig (123 pripovednih, 57 mladinskih, 49 poučnih, 84 dramatičnih in 34 vezanih revij). Izposojenih je bilo 142.

Brdo: 96 članov (45 moških, 51 žensk). Sej je bilo 6. Imelo je 4 predstave, materinski dan s predavanjem in petjem. Knjižnica šteje 365 knjig, izposojenih je bilo 182.

Mengeš: Članov 36 (24 moških in 12 žensk). Odseka sta: dramatski in tamburaški. Imeli smo: 8 dramatskih nastopov, tombolo v korist knjižnice, ki ima 800 knjig in jih je izposodila 1.012, Miklavžev večer, izlet k Županovi jami in pa intimno slo-

vesnost — 25 letnico predsedništva gosp. Ignaca Gorenc.

Stranje: 53 članov (30 moških in 23 žensk), 5 sej, 5 dramatičnih predstav. Knjižnica ima 337 knjig, izposojenih je bilo 50. V tekočem letu smo popravili dvorano in oder.

Komenda: 89 članov (nad polovico moških). Sej je bilo 5. Dramatskih predstav 11 (med temi gostovanje Homčanov z »Mati« in Domžalec z »Legijonarji«). Imeli smo 15 predavanj, 5 tečajev, higijensko razstavo s 6 filmskimi predavanji in 20 letnico društva. — Knjižnica ima 320 knjig, izposojenih nad 500.

Homec: 150 članov (50 moških in 100 žensk). Imeli smo 11 odborovih sej, 4 igre in 4 prosvetne večere. Knjižnica ima 207 knjig, izposojenih 90. Društvo ima dramatski, ženski, tamburaški in radio odsek; praznovalo je letos 20 letnico obstoja. Najbolji je pa bil ženski odsek, ki je imel skozi več mesecev večerni gospodinjski tečaj pod vodstvom gospodične Lojzke Verbičeve, ki se je žrtvovala za društvo in koncem leta nas zapustila, ker je bila poklicana kot učiteljica na drugo službeno mesto.

Od drugih društev Kamniškega prosvetnega okrožja pa še nestrpno pričakuje pismenih poročil

predsednik

Kamniškega prosv. okrožja
Groblje, p. Domžale.

Otroški kotichek

(Piše striček Matiček.)

Otroci in katoliška akcija.

Otroci, kaj pa je to katoliška akcija? Ali je to kak bav-bav? O ne! Striček Vam bo razložil kaj je to. Kaj se pravi »katoliški« že itak veste. Saj ste se v katekizmu učili. Če je kateri že pozabil, naj pogleda v katekizmu vprašanje 212. Beseda »akcija« je pa latinska beseda in pomeni delo, delovanje. Delovanje za dobro stvar. Ali lahko tudi vi otroci pomagate pri širjenju dobre stvari? O seveda in kako še! Striček Vam pove par zgledov takih pridnih otrok.

Minka si je zapomnila kako so gospod katehet priporočali otrokom, naj iz šole grede stopijo v cerkev in naj Jezuščka lepo pozdravijo. Sla je k svojima prijateljicama Cilki in Francki in ju pregovorila, da so šle vse tri vsakokrat po šoli malo v cerkev molit.

Lojzek se je jako rad sankal po bregu in drsal po ledu. Ker je zapadel ravno prvi sneg, je komaj čakal, da bi potegnil sanke na klanec in se spustil doli v dolino. Ko je v nedeljo prišel od sv. maše, je pojedel malo juhe in hajdi na sanke. O, to je šlo navzdol! Kar žvižgalo je mimo ušes. Ko je ob dveh zvonilo za krščanski nauk, se mu ni prav nič ljubilo iti v cerkev; hotel se je kar naprej sankati. Pa je prišel mimo sosedov Tonček in povabil Lojzka, naj gre z njim v cerkev. Lojzek se je obotavljal. Ni se mu ljubilo iti. Rajši se je

sankal. Tonček ga je opomnil, kako so gospod kaplan priporočali, naj otroci pridejo tudi popoldne v cerkev in ga je toliko časa nagovarjal, da je šel Lojzek z njim v cerkev, ko mu je poprej obljubil, da se bosta potem skupaj sankala. Tako je Tonček Lojzka pridobil za dobro stvar.

Otroci! Striček je dobil pisma. Odkod pa najprej? Iz Mengša. Prva je bila Ivanka iz Mengša št. 47. Najbrž je to tista Ivanka, o kateri je striček rekel, da ima vedno v branju 5, zato je pa tako hitro prebrala »Naš list« in v njem otroški kotichek. Ivanka, lepe jaslice si naredila. Ali si pri jaslicah tudi kaj molila za Džunove bratce in sestrice, za pogančke?

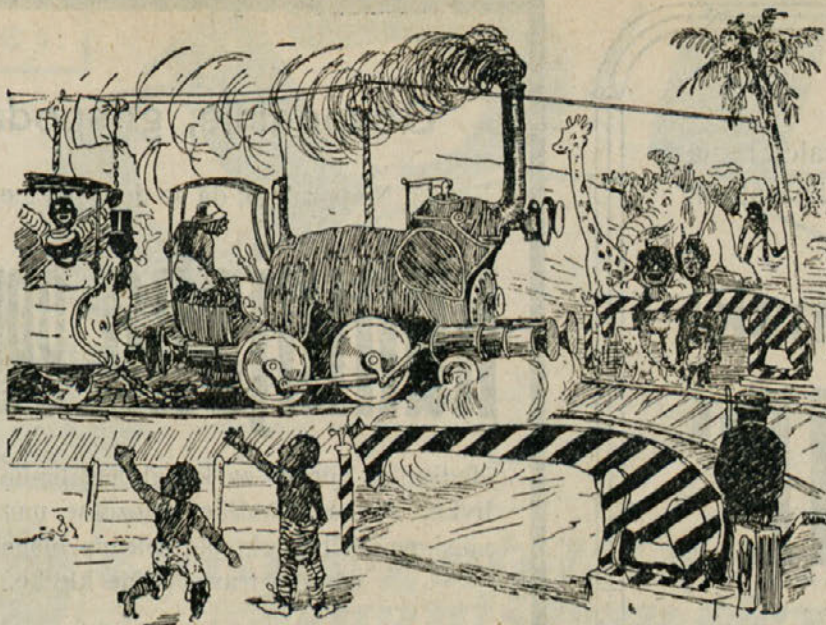
Drugo pismo je pisala Cita iz Mengša št. 70. Strička je kar mikalo, da bi prišel Tvoje jaslice pogledat, tako lepo si jih naredila.

Pavla iz Mengša št. 74. Nobene napake ni v Tvojem pismu; samo eno vejico si pozabila. Pišeš tako pravilno slovenski kot da bi hodila Ti v gimnazijo in ne Tvoj brat Tone. To je lepo, da sta oba Marijina otroka! Ko boš Ti večja, boš tudi Ti članica Marijine kongregacije. Kongregacija je latinska beseda in pomeni družbo. Koliko listov imate pri Vas naročenih! Kar devet si mi jih naštel. En list Ti še manjka, Pavla. Ker si zapisana v dejanje sv. Detinstva, moraš brati tudi list »Katoliški misijonik«.

Afriški kamničar.

Razlikuje se od naše-ga v tem, da hitreje vozi, manj-krat piska in še ni ni-kogar po-vozil.

„Naš list“

izdaja Misijonišče v Grobljah, p. Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja v začetku vsakega meseca in stane posamezna številka 1 dinar.

OGLASI

v »Našem listu« stanejo 35 Din za četrtinko stolpea. Pol strani 200 dinarjev.

Ljubljana—Kamnik					Vozni red kamniške železnice		Kamnik—Ljubljana				
6.52	7.45	13.07	14.15	18.20	odh. Ljubljana glav. kol. prih.	7.00	7.42	12.55	17.40	19.53	
7.19	8.03	13.34	14.33	18.38	» Ježica odh.	6.38	7.23	12.38	17.23	19.34	
7.24	8.07	13.39	14.37	18.42	» Črnuče »	6.34	7.19	12.35	17.19	19.29	
7.40	8.22	13.55	14.52	18.57	» Trzin »	6.19	7.04	12.21	17.04	19.13	
7.53	8.31	14.13	15.01	19.06	» Domžale »	6.12	6.57	12.14	16.57	19.05	
8.04	8.40	14.24	15.10	19.15	» Jarše-Mengeš »	6.00	6.44	12.01	16.41	18.46	
8.11	8.46	14.31	15.15	19.20	» Homec pri Kamniku »	5.55	6.38	11.55	16.34	18.38	
8.25	8.59	14.45	15.28	19.33	prih. Kamnik odh.	5.42	6.25	11.43	16.22	18.22	

Vlak, ki odhaja iz Kamnika ob 6.25, vozi samo ob delavnikih.

Vlak, ki odhaja iz Ljubljane ob 6.52, vozi samo ob nedeljah.

Vozni red za avtomobilске proge v kamn. okraju pričemo objavljati v prihodnji številki. Upamo, da bomo s tem ustregli našim cenj. bralcem.

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špecerije, moke, koruze itd. - Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. - Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebščine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana i. t. d. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Ustanovno leto
1869.

Obče znano veletrgovino!

Obstoj trvdke
60 let!

R. Miklauc „Pri Škofu“

Ljubljana, Lingarjeva ulica št. 3, Pred Škofijo št. 3.

priporočamo

pri nakupu blaga za moške obleke za fino črno blago, kakor tudi modni kamgarn in ševjot trpežne in dobre kvalitete v zelo veliki izbiri ter po najzanesljivejših cenah.

Za ženske obleke

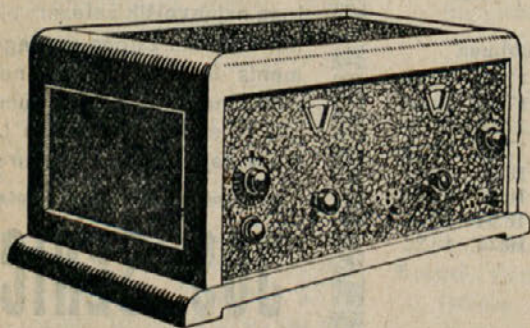
svileno, polsvileno in volneno blago v vsakovrstnih kvaliteta in vseh barvah in vzorcih. Perilne cefirje, kambrike, delene i. t. d. Za perilo fino kotenino in šifon, blago za žimnice, odeje i. t. d. Rute in šerpe v vseh barvah in vrstah, svilene in proste, v veliki izbiri.

Prijazna postrežba!

Ugodne cene!

Tudi najbolj razvijen poslušalec radia
bo popolnoma zadovoljen z aparatom,
kakršen je

štirielektronski „RADIONE“

za popoln priključek na izmenični tok,
za kratke, normalne in dolge valove.

Sprejema nad 100 postaj,

med njimi tudi prekooceanske. Na
kratkih valovih slišite tudi s pomožno
anteno celo podnevi Evropo v zvoč-
niku popolnoma čisto in dovolj glasno.
Zelo pripraven je zlasti za dvorane,
večje sobe, gostilne i. t. d. Oglasite se
v trgovini

Radio Ljubljana

v Ljubljani na Miklošičevi cesti, poleg
hotela Union. Tam dobite vse radijske
potrebščine, od najpreprostejšega de-
tektorja do najbolj razkošnega aparata.
Sporočite naslov in zahtevajte cenik
zastonj.

Gospodinje, gospodarji!

Ne pozabite, da se dobi pri meni

kuhinjska oprema

štedilniki, oprave za kopalnice, banje, peči, iz-
livke, stenske školjke, klozetne naprave, ko-
vinsko pohištvo, okovje, železne blagajne, žima,
morska trava, ptičje kletke.

Kmetovalci!

Oglejte si moje priznane najboljše poljedelske
stroje, ki so bili odlikovani z zlato in srebrno
medaljo:

robkači za koruzo	trijarji	reporeznice
mlatilnice	bencinski in petro-	mlini za šrotanje
slamorenice	lejski motorji	žita
gepelji	kosilnice	sadni mlini
čistilniki	plugi, brane za	stiskalnice za sadje
čistilniki	polje in travnike	in grozdje

Vedno v zalogi so:

vodovodne cevi, liti kotli in brzoparilniki, ba-
kreni kotli za žganje, posnemalniki za mleko,
transportni vrči, škropilnice za vrtove in vino-
grade, sesalke za vodo, vino in gnojnico, hidrav-
lični ovni, ognjegasne potrebščine, vse orodje
za rejo čebel i. t. d., gonilni jermeni in drugo.

Železniške tračnice, traverze, cement, strešna
lepenka, štukaturno trsje, okovje za pohištvo in
stavbe, mreže za ograje in bodeča žica, verige za
kmetijstvo in industrijo.

Obrtniki!

Najboljše orodje za vse obrtniške panoge pri-
znanih svetovnih znamk dobite pri meni po naj-
nižjih cenah.

Monopolna prodaja smodnika in drugih raz-
streljiv, nakup starega železa in drugih kovin.

* Telefon: 2179 in 2061.

Brzjavke: Franc Stupica, Ljubljana.

Čekovni račun: Ljubljana 10.313.

Franc Stupica

Ljubljana, Gosposvetska c. 1.